

A Comunione e Liberazione mozgalom Milánóban született 1954-ben, amikor monsignor Luigi Giussani a Berchet Gimnáziumban tanítva keresztény jelenlétet kezdeményezett a diákok között. A diákok egyre nagyobb csoportját eleinte Gioventù Studentesca-nak, vagyis Tanuló Ifjúságnak nevezték. A jelenlegi név, Comunione e Liberazione 1969-ben jelent meg, összefoglalva azt a meggyőződést, hogy a közösségekben megélt keresztény esemény az ember szabaddá válásának igazi alapja. A mozgalom vezérgondolata, hogy a kereszténység egy esemény, amely az egész életet elárasztja és meghatározza, ahogy azt II. János Pál pápa kijelenti pápai programját megfogalmazó enciklikájában, a *Redemptor Hominis*-ban: "Az embert megváltó Jézus Krisztus a világmindenség és a történelem középpontja"; vagyis a hit ad megfelelő okot cselekedeteinknek, ugyanakkor azok megítélésének forrása és kritériuma.

A CL szándéka a hozzá csatlakozók nevelése az érett kereszténységre és arra, hogy a társadalomban az Egyház küldetésében vegyenek részt.

Az ember hitre nevelése keresztény közösségekben történik, amelyek az élet különféle területein vannak jelen: iskolákban, egyetemeken, munkahelyeken. A tekintélynek való engedelmességen, a szentségekben való részesedésen és az Ige hallgatásán alapuló közösségi életben az ember elmélyíti a kereszténység eseményének alapvető dimenzióit: a kultúrát, a szeretetszolgálatot és a missziós lelkületet.

A CL azért nevezi magát mozgalomnak, mert nem szervezetként vagy struktúraként jelenik meg, nincs tagsági igazolvány, s nem szakosodik a hitélet egyetlen konkrét részére vagy tevékenységére sem. Ehelyett arra figyelmeztet, hogy a Hagyomány keresztény tapasztalatát éljük meg a jelenben. **A CL célja az, hogy Krisztus jelenlétét javasolja egyetlen igaz válaszként minden idők emberének vágyaira.** A jelenlevő Krisztussal találkozó és Hozzá csatlakozó személyben elindul a megtérés, és tanúságtétele hatni kezd a környezetére (család, iskola, munkahely, lakóhely, társadalom stb.). **Bár iskolai környezetben, fiataloknak szóló javaslatként született, a CL ma mindenkire szól, korra, foglalkozásra, társadalmi helyzetre, nemzeti és hovatartozásra való tekintet nélkül. Valamennyi földrészen, több mint 80 országban van jelen.**

“A CL karizmája nem korlátozódik egyetlen adott feladatra. Inkább úgy mondhatnánk, hogy mozgalmunk eredeti jellege az a módszer, ahogy meg lehet élni a kereszténység tapasztalatát. Ebben az értelemben két tényezőt hangsúlyoznánk. Egyrészt Isten emberré lett, a történelemben társul szegődött az ember életútjához. Másrészt a názáreti Jézus az összhang, a közösség, az egység jelében, az Egyházban, az Ő titokzatos testében van jelen. Ebből a két alkotóelemből fakad a missziós lendület, hogy Őt mindenki megismerje és elismerje, mint a történelem és az idő Urát. (...) Az első hittanórától kezdve, amelyet a milánói Berchet Gimnáziumban tartottam, azt próbáltam megmutatni a diákoknak, hogy mi hajt engem: **Nem meggyőzni akartam őket arról, hogy igazam van, hanem meg szerettem volna nekik mutatni a hit észszerűségét,** vagyis azt, hogy azért kell szabadságuknak a kereszténység üzenetéhez csatlakozni, mert az, amit mondok, megfelel a szívük vágyainak, ami az észszerűség definíciójához tartozik. Csak ennek felismerésének a dinamikája teszi a mozgalomhoz csatlakozó személyt kreatívvá és főszereplővé, betanult szövegek gépies ismételtetése helyett. Ezért van az szerintem, hogy egy karizma nem tervszerűen, hanem a találkozásban megváltozott emberek mozgalmaként hoz létre társadalmi tényezőt. Az ilyen emberek megkísérlik emberibbé tenni azt a világot, azt a környezetet, azokat a körülményeket, amelyekkel találkoznak. **Krisztus megélt emlékezete elkerülhetetlenül jelenlétet hoz létre a társadalomban, függetlenül bármiféle kitervelt végeredménytől.**” (Luigi Giussani)

A mozgalomhoz csatlakozók alapvető, heti találkozási és nevelési formája **“a közösség iskolája”, a Közösségi Iskola.** Ennek elemei: ima, lehetőleg közös éneklés, egy szöveg, az azon való személyes elmélkedés és a közösségi találkozás. A Közösségi Iskolát, amely missziós jellegű, vagyis bárki részt vehet rajta, nagyrészt a munkahelyeken, iskolákban vagy plébániákon tartják. A Közösségi Iskola révén sok nem hívő kérte a kereszténységet vagy hitét nem gyakorló fiatal és felnőtt tért vissza a szentségekhez.

Az ingyenes szeretetre való nevelés célját szolgálja a közösen végzett és szabadon vállalt **szeretetszolgálat.**

A mozgalom **hivatalos információs lapja** a TRACCE című havilap, amely online kiadásban is elérhető.

A mozgalom felnőtt tagjai az elmúlt évtizedekben az Egyház szociális tanítása szerint, a mozgalom karizmáját követve - szabadon és teljes személyes felelősséggel – számos **kulturális, karitatív és vállalkozói** kezdeményezéssel éltek. Sokan közreműködtek a Compagnia delle Opere (Művek Társasága) létrehozásában és növekedésében; ez a társaság több mint 30.000 ilyen kezdeményezést fog össze, amelyek az Egyház szociális tanítását az emberi szükségletekre adott válaszként próbálják megvalósítani. Néhányan létrehozták az AVSI-t, amely humanitárius szolgálatot végez az egész világon a rászorulóknak körében, valamint a Banco Alimentare-t (élelmiszerbank), amelyben az olaszországi közösségek tagjai aktívan dolgoznak.

A római székhelyű **Nemzetközi Központot (Centro Internazionale di CL)** 2000-ben hozták létre azzal a céllal, hogy intézményesítsék a mozgalom kapcsolatát az Egyházzal és a Vatikánnal, és legyen egy baráti találkozási pont a világ minden tájáról érkező embereknek.

A mozgalom 1980 óta minden évben megrendezi a **Rimini Meetinget**, amely kiemelkedő kulturális eseményként minden augusztusban egy héten át kínál színvonalas kiállításokat, előadásokat, kerekasztal-beszélgetéseket, színelőadásokat, koncerteket. A Meeting mintájára az elmúlt években a világ 12 országában rendeznek „kis meetinget” Lisszabontól Santiago de Chile-n és Kairón keresztül New Yorkig. A mozgalom tagjai által működtetett számos iskola közül a legjelentősebb a Miláni Sacro Cuore Általános Iskola és Gimnázium, amelyet maga Giussani atya kívánságára alapítottak.

A mozgalmon belül létrejött közösségi formák közül az egyik legjelentősebb a **Testvériség (Fraternità di Comunione e Liberazione)**. Ezt a világiak pápai jogú társulását a '70-es években a volt egyetemisták hozták létre, azzal a céllal, hogy közösségben mélyítsék el az Egyházzal tartozásukat a felnőtt életben és az azzal járó felelősségben is. A Testvériséget a Szentszék 1982. február 11-én ismerte el, hangsúlyozva a CL szerepét az Egyház evangelizációs munkájában, különösen a társadalom elkereszténytelenedett területein, ahol az emberi élet és a társadalmi együttélés alapelvei forognak kockán.

Ma a Testvériség több mint 70 ezer tagot számlál, szabadon szervezett kisebb-nagyobb csoportokban. Az elköteleződés célja az, hogy az egyes ember életszentségre jutását segítse, ezt célozza a barátság és az osztozás is. A Testvériséghez csatlakozás az egyéntől a személyes imaélet napi rendszerességét, lelki gyakorlaton való részvételt és anyagi támogatást is kér.

A mozgalom tapasztalatából és annak kibontakozásaképpen született meg a **Memores Domini** nevű társulás, melyet a Szentszék hivatalosan 1988-ban ismert el. A társulás tagjai olyan világiak, akik Isten színe előtt elkötelezik magukat, hogy szüzességben éljék meg Krisztus emlékeztetét, missziós jelenlétként a munka világában, hogy a hitet újra bevezessék az emberek életébe. A tagok férfi és női házakban élnek, Szt. Benedek reguláját követik, egyesítve az elmélkedő és a missziós életmódot. Önmagukat, a közösséget és munkatársaikat arra emlékeztetik, hogy az Úr alkotja és birtokolja a valóságot és a történelmet, s minden Benne áll fenn. A szüzességnek és a házasságnak ugyanaz a célja: úgy élni, mint Krisztus, birtoklás nélkül birtokolva, és az élet legfőbb törvényeként a szüzséget élni meg.

A **Fraternità San Carlo Borromeo** (Borromei Szent Károlyról nevezett Papi Testvériség) 1985-ben jött létre a CL-n belül. A mozgalomhoz tartozó papok célja egy olyan közösség létrehozása volt, amelynek tagjai támogatják egymást hivatásukban, megélik a CL karizmáját, különös tekintettel a misszióra, amelynek vállalására tudatosan készülnek.

A **Missionarie di San Carlo Borromeo** 2005-ben jött létre a papi missziós testvériség mintájára. A missziós nővérek a szüzesség, engedelmség, szegénység hármasságában élnek meg Krisztushoz tartozásukat és nevelnek Krisztus követésére a világ több pontján.

Luigi Giussani 1922-ben született Desioban, egy Milánó környéki faluban. A milánói egyházmegyében járt szemináriumba, pappá szentelése után ugyanott tanított teológiát. Kutatatta a keleti (különösen a szláv), illetve az amerikai protestáns teológiát, valamint a hithez és az Egyházzal való csatlakozás ésszerű okait. Több alkalommal járt külföldi tanulmányúton. 1954-1964 között a milánói G. Berchet Gimnáziumban tanított hittant. Itt kezdte tanulmányaival és publikációival felhívni a figyelmet a nevelés kérdésére az Egyházon belül és kívül. Ezekben az években született és erősödött meg a mai CL mozgalom, melyet személyesen vezetett. 1964-től 1990-ig a milánói Katolikus Egyetemen tartott előadásokat „Bevezetés a teológiába” címmel. Giussani atya haláláig, 2005. február 22-ig vezette a CL-t, annak Testvériségét és a Memores Domini társulást.

Giussani atya halála után a mozgalmat **Julián Carron** atya vezette.

A mozgalom jelenlegi vezetője **Davide Prospero**, mint CL Fraternitás központi Diakóniája elnöke.

Magyarországon a CL a 80-as évek második felében kezdett gyökeret verni, magyar fiatalok közösségében, olasz barátaik révén. Jelenleg két felnőttékből álló csoportja van Budapesten illetve Mosonmagyaróváron, (családostok és egyedülállóak). Budapesten alakult egy gimnazista és egy egyetemista közösség. A közösségen belül huszonhatan tartoznak a Testvériséghez, egy közülük a Memores Domini tagja. A közösség életét ugyanaz jellemzi, mint más közösségeket: egymást segítő barátság, egyéni elmélkedések és

annak megosztása a Közösségi Iskolán; lelkigyakorlatok, táborok, ünnepek és erőinkhez mért jelenlét a magyar egyház életében. A Borromei Szent Károly Papi Testvériség három tagja szolgál jelenleg Budapesten.

A magyar közösség felelőse: Németh Tamás

E-mail: clitkarsag@gmail.com

A mozgalom honlapja: www.clonlaine.org

Luigi Giussani atyának eddig hét könyve jelent meg magyar nyelven.

A modern ember vallási tudata/A keresztény tapasztalat útján, Vigilia 1999;

a GondolatMenet három kötete: A vallásos érzék, Vigilia 1999; A kereszténység kihívásának eredete, Vigilia 2002; Miért az Egyház?, Vigilia 2014;

A nevelés kockázata, Szent István Társulat 2005;

Lehet így élni? – három kötetben, Szent István Társulat 2008-2009.)

2019. decemberében jelent meg A Kármel látóhatára sorozatban Luigi Giussani, Stefano Alberto és Javier Prades Nyomaink a világ történelmében című könyve.